

[Lilli Gyldenkilde]

min bedste mening er en total overvurdering af denne sag – kan det altså ikke nytte noget at stå her og snakke så meget om ligestilling, og at vi skal hjælpe disse kvinder, og hvad ved jeg, og så samtidig sige: men ingen indgreb i arbejdsgivernes ret til at lede og fordele og vurdere, om der skal ansættes vikarer eller ej.

Det er urimeligt, så meget mere som vi laver masser af indgreb herindefra, og ikke mindst den siddende regering har gjort det. Man griber f.eks. ind ved at give støtte til arbejdsgiverne, så de slipper med lidt mindre til både ditten, datten og dutten. Det er også et indgreb efter min mening. Så det med indgrebet kan vi ikke tage os af.

Der må findes en løsning på det her. Jeg mener egentlig, dette er det bedste, vi har set indtil nu i et forsøg på at finde en løsning, som måske kunne samle et flertal herinde. Kan vi ikke bruge denne løsning, må vi finde en anden. Vi kan forstå på alle, ikke mindst den nye arbejdsminister, at det er en sag, der ligger stærkt på sinde. Så kan det jo ikke nytte noget bare at afvise forslaget på, at det her ikke duer; så må man komme med nye ideer til, hvordan vi får klaret problemet.

Jeg vil ikke undlade at sige, at der jo i øvrigt er flere problemer. Jeg vil nævne det i forbindelse med dette forslag om barselorloven. Det andet problem er, at dagpengebeløbet til de kvinder, der er på barselorlov – for det er jo i hovedsagen kvinder, selv om mænd også kan komme ind under ordningen – rent faktisk er faldet med 15 pct. Det er faldet, samtidig med at arbejdsløshedsunderstøttelsens regulering er stillet i bero. De ting hænger nemlig sammen, syge- og barseldagpenge og arbejdsløshedsdagpenge. Jeg tror ikke, det har været intentionen hos dem, der foreslog den nye barselorlov i sin tid, at beløbet til dækning af barselorlov faktisk skulle være 15 pct. mindre, end det hidtil har været. Så jeg føler, det er en sag, vi måske skulle tage op i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Jeg kan love støtte fra SF til at finde frem til nogle løsninger både på dette problem og på andre, der har forbindelse med det.

Og så får jeg lyst til at slutte med at sige, at det er lidt grotesk, at regeringen selv spekulerer i den her ordning, hvilket den jo gør ved at nedsætte det kommunale bloktilskud

med 21 mill. kr. med henvisning til mindre dækning på både barsel- og sygeområdet. Det er ikke til at skulle ad, hvor meget af de 21 mill. kr. der går til almindelig sygedagpengedækning, og hvor meget der går til barselorlov. Men det er helt klart, at regeringen selv har spekuleret i, at der ikke skal bruges så mange penge her, og derfor har den lavet en besparelse på 21 mill. kr.

Den beløbsstørrelse, vi kommer til at tale om i forbindelse med det her, bliver ikke ret meget større, end at det sagtens kan rummes inden for de penge. Det vil jeg bede ordførerne om at være opmærksomme på.

Lone Dybkjær (RV):

Som fru Lilli Gyldenkilde har været inde på, har vi jo haft en runde omkring vikarordninger, dengang vi vedtog den forlængede barselorlov. Jeg kan også tydeligt huske, at SFs ordfører – jeg tror, det var hr. Agerschou – ikke mente, at problemet omkring barselorloven og diskrimination over for kvinder blev større, fordi man udvidede orloven. Det er jeg sådan set enig i, og det er i øvrigt heller ikke, hvad fru Lilli Gyldenkilde har sagt i dag.

Men det er fuldstændig rigtigt, at der er et problem. Derfor må jeg sige til fru Jytte Andersen, at vi er enige i diagnosen – der er nok ingen tvivl om, at der er en diskrimination – men vi er faktisk meget lidt overbeviste om den foreslåede løsning. Jeg tror, at hvis man yderligere indfører en tvungen vikardækning, så kan man risikere at gøre det endnu værre, end det er i forvejen.

Så jeg synes, at vi burde prøve at se, hvilke reelle mekanismer vi kan benytte os af for at sikre, at der bliver de samme incitament til at ansætte kvinder som til at ansætte mænd.

Snakken om, at mændene vil deltage mere på hjemmefronten, og at mændene også bør tage del i barselorloven og alt det dér, synes jeg vi skal droppe i denne sammenhæng, for det bliver alligevel ikke til noget, i første omgang i hvert fald.

Jeg synes, vi skulle prøve at se, hvad – jeg ved ikke, om det er fra Nairobiudvalget, handlingsplansudvalget, ligestillingsrådet, eller hvem det er – der kan komme af forslag. Jeg tror ikke, problemet er penge, sådan som der her bliver talt om. Problemet er jo sim-